

отъ себе-си, ако не остане на лоза-та, така нито вые, ако не останете въ мене. Кой-то пребывае въ мене, и азъ въ него, той дава много плодъ: зашто-то безъ мене нищо не можете да сторите (Юан. 15; 4, 5). Вые не избрахте мене, но азъ вы избрахъ, и поставихъ вы да идете вые да принесете плодъ (Юан. 15; 16). Ные го обычае, зашто-то той ны обыкна първень (1. Юан. 4; 19). Това ны поучава явно, че человекъ струва добры дѣла само като ся съедини съ Христа. Въ Христово-то училище ся учимъ да събличае ветхыя-тъ человекъ, и облечемъ новыя-тъ (Ефес. 4; 20 22), и че въ Иисуса Христа сме създадени за добры дѣла (Ефес. 2; 10). Съ тоя начинъ Писаніе-то отдава Христу сичка-та слава на спасеніе-то ни. Той є началникъ-тъ и съвършителъ-тъ на вѣра-та ни (Евр. 12; 2). Той є Алфа и Омега, начало и конецъ, пръвый и послѣдный (Апок. 22; 13). Той трѣба да є пръвъ на сичко (Кол. 1; 18).

Ако бы да рече нѣкой, че безмѣрно смаляваме честь-та на нашъ-тъ благочестивъ животъ, като отдаваме сичко-то си спасеніе на Христово-то достоинство, отговаряме, че мы го почитаме, както писаніе-то го почита. Само искаме да ся увардимъ отъ да туримъ себе-си, и добродѣтели-ты наши въ положеніе-то, кое-то на Христа прилича.

Сичко-то, кое-то до тука рѣкохмє є, че никакъ не трѣба да мыслимъ, че добры-ты